

[Alfred Jensen.]

Derfor forekommer det os, at man kunne have gjort dette færdigt på et tidligere tidspunkt.

Men enfin, når man nu ikke har gjort det færdigt, spørger man sig selv, hvorfor der skal gå tre år, inden man finder en løsning af dette spørgsmål. Det må dog være muligt for dette udvalg at tage det materiale op, der skal benyttes, gå det igennem og komme med en indstilling, sådan at tjenestemændene allerede 1. april næste år, hvor 45 timers ugen gennemføres for en hel del fag, også kan få nedsættelse til i hvert fald 45 timer ugentlig. Jeg indrømmer, at når der står „senest“, er der ikke noget forbud mod, at udvalget gør sig færdig før. Jeg kunne bare ønske, at man havde skrevet, at det skal gøre sig færdig til næste år. Hvis udvalget gør arbejdet færdigt, skal jeg endda både yde anerkendelse og tage hatten af for det, og hvis disse mine bemærkninger kan bidrage dertil, er jeg fuldt tilfreds dermed.

Hvad klassificeringen angår, skal jeg ikke komme ind på mange problemer. Jeg kan gøre den bemærkning, som jeg plejer at gøre, når forslag til normeringslov har været til behandling, nemlig bemærkningen om den store forkærlighed for normering af stillinger under forsvaret. De betragtninger, der er gjort gældende her angående betimeligheden af at foretage opnormering af så mange personer, forekommer mig ikke at være holdbare, og derfor kan vi ikke godkende dem og naturligvis heller ikke forslaget.

Jeg har spekuleret over, om det problem, jeg berørte ved normeringslovsforslagets anden behandling angående flyveledelsen i lufthavnene, ville blive ordnet ved denne lejlighed. Jeg troede, at finansministerens forsikring over for mig om, at det spørgsmål skulle løses på anden måde end i forbindelse med normeringsloven, og at der var forhandlinger i gang herom, betød, at man ville nå frem til en løsning. Jeg er naturligvis ikke i stand til at se, hvad der er med i klassificeringen og normeringen, men da jeg har set, at enkelte medlemmer af flyveledelsen siger, at de ikke kender noget til forhandlinger, og at de ikke føler, at deres sag behandles på betryggende måde, spørger jeg: er der taget hensyn til de betragtninger, der er gjort gældende fra flyveledelsens side, og

som jeg har ført frem, med hensyn til, at der er for lidt mandskab, at hvis man skal klare arbejdet derude, må man gå over til overarbejde, så der bliver tale om en arbejdstid på op til 20 timer daglig? Har man været opmærksom på, at det ikke er klaret? Det vil jeg gerne have besvaret.

Dernæst vil jeg gerne gøre et par bemærkninger om kontoristerne og teknikumingeniørerne. I 1946 indtog spørgsmålet om kontoristernes adgang til at stige i stilling og dermed også i løn en meget stor plads. Jeg har ikke kunnet se, om der er sket nogen ændring på dette område. Jeg forstod af det ærede medlem hr. Holger Eriksens betragtninger, at der praktisk talt ikke er sket nogen ændring, og at det står lige så skralt til for teknikumingeniører som for kontorister. Jeg vil gerne understøtte de betragtninger, det ærede medlem har gjort gældende. De ligger på linje med de synspunkter, vi fremførte i 1946, og det er mig ubegribeligt, at man ikke er nået frem til en rimelig løsning på dette spørgsmål i den lange periode, der er gået.

Jeg skal ikke gøre bemærkninger om alle de andre ønsker og betragtninger, der er fremsat af forskellige grupper angående klassificeringen. Jeg går ud fra, at vi på et senere tidspunkt kommer til at tage stilling til de spørgsmål, idet jeg har forstået af debatten, at man nu vil tage disse ønsker op til indgående behandling i udvalget. Det er klart, at for os vil det ikke være muligt på det grundlag, vi har her, at tage afgørende stilling til de ønsker, der er fremført.

Jeg skal heller ikke fordybe mig i betragtninger over lønningslovsforslagene for folkeskolen og folkekirken. Jeg skal blot også her konstatere en særdeles god behandling af dem, som ligger oppe i de mellemste lønningsklasser. Jeg kunne ønske, at man også var opmærksom på dem, der hører til bundklasserne, og hvoraf der jo også findes enkelte under disse to lovforslag, så de kunne få en forsvarlig placering.

Jeg skal efter disse bemærkninger sige, at vi vil yde velvillig medvirken til fremme af de seks foreliggende lovforslag.

A. Lyng: Jeg beklager, at der levnes folketinget for lidt tid til at sætte sig grundigt ind i de foreliggende lovforslag. For os, der bor ved rigets yderkanter, bliver der